

Да се превърне в музикална традиция!

Четвъртият от концертите, които Русенската филхармония посвети на благородната цел да съдейства за зазакчаване на българо-германската дружба, премина отново под знака на взаимното опознаване и културното сътрудничество между двата народа. Той притруи нови срещи, нови впечатления и нови познания със съвременни германски композитори и представители на изпълнителското изкуство на ГДР. Програмата и на тази заключителна проява бе подчинена на общата линия на целия цикъл. В нея бяха включени съвременни и класически произведения на немски и български композитори.

Под диригентството на Илия Темков оркестърът поднесе на публиката сърдечно и развълнувано изпълнение на пиесите „Тържествена увертюра 1948 година“ от Герстер, която се изпълнява за пръв път у нас, прозвуча стегнато, бодро, с мъжествена приповдигнатост. Изградена върху теми на стари революционни песни, тя възсъздава тоново героиката на едно величаво минало, увенчано с ореола на победата. Богати асоциации пораждават познатите теми. Прибавим ли и широката оркестрова палитра, с която си е послужил авторът при тяхната разработка, бихме дали самобегла представа за силата на емоционалното въздействие, с което се наложи тая творба. Диригентът и оркестърът я почувстваха и я изградиха в нейната монументалност.

Една от най-хубавите прояви на концерта бе участието на младия германски цигулар Хайнц Хелмут Клинтге, концертмайстор на Големия берлински радиооркестър. Той изпълни Менделсоновия концерт за цигулка с необикновена топлина и сърдечност. В досегашните ни представи тая творба не бе повече от една лиричозна пиеса, която не крие особени творчески проблеми. Гостът обаче ни я показа откъм съвсем друга страна. В неговата интерпретация концертът бе напоен с много чувство, прозвуча човекен, затрогващ. Същевременно младият цигулар му придале някаква свежилива красота и финес. Неговото изпълнение не блести, не фразира, а подкупва с простотата си и с непристорения възторг на младостта.

Нашият бегъл отчет за концерта би бил непълнен, ако не споменехме изпълнението на две други пиеси: три от Тракийските танци на Петко Стайнов и Вагнеровата увертюра „Нюрнбергските майстори — певци“. Тракийските танци на Стайнов отдавна не бяха включвани в програмите на редовните концерти на оркестъра. Те се изпълняваха са-

мо на възпитателните концерти по предприятия и ТКЗС. Но това пренебрежение се оказа съвсем неоправдано. Интересът, с който ги посрещна публиката, показва, че и те, а и редица други, тъй наречени „популярни“ пиеси, имат своето място в репертоара на редовните концерти. Шо се касае до Вагнеровата увертюра, това бе едно от най-хубавите неща, които сме имали възможност да чуем под палката на Темков, и едно от най-значителните завоевания на оркестъра през тоя сезон. Тук и диригентът, и оркестърът разгърнаха сили и изградиха пиесата с много творческа инвенция, полем и увлечение.

Кратката равностойка, която се залага след заключителния концерт, макар и да обхваща малък период от време е наситена с богато съдържание. Успешното провеждане на този хубав почин помогна на първо място на русенските трудещи се да се запознаят с редица автори и произведения, които са представители на съвременните творчески насоки в музиката на Германската демократична република. Различни по замисъл, тематика и творчески почерк, изпълнените произведения ни разкриха широтата на търсенятия, характерни за днешните германски композитори. В тях се усеща заедно със силно развито чувство за съвременност и явно подчертаният стремеж към ясно изразена комунистическа партийност, чувствава се благотворното влияние на метода на социалистическия реализъм.

На второ място мартенските музикални дни ни донесоха редица хубави познания с талантливи представители на германското изпълнителско изкуство. Гостувалите двама диригенти и двама солисти показаха не само солидна професионална подготовка, но и представиха достойно новата изпълнителска школа на ГДР. Трябва с особено уловяване да отбележим, че в основата и на тая школа лежат принципите на социалистическия реализъм.

Накрая заслужава да се спомене и едно друго значение на осъществената инициатива. Благодарение на концертите на дружбата порасна авторитетът на Русенската филхармония. Тя и нашият град станаха известни на доста широк кръг от берлинската музикална общественост.

Общественият успех ни дава основание да се надяваме, че хубавото начало, което бе сложено тази година, ще бъде разширено и превърнато в музикална традиция за града ни.

П. Петров